Dyrare standardmedaljer.

Standardmedaljerna i silver och brons har Simförbundet alltid tillhandahållit till självkostnadspris. Så blir även fallet i fortsättningen, men på grund av stegrade leverantörspriser har även utförsäljningspriserna måst höjas. I fortsättningen betingar sålunda standardmedaljen i silver ett pris av kr. 5:50, medan bronsmedaljen kostar kr. 2:50.

14) Nils Bergström, Hofors 1.39,5; 15) B. Hedberg, Brännan 1.41,8.

Damklassen (32 deltagare), 100 m bröstsim:

1.	Kalmar SS	3.273,4	6.032,1
2.	Djursholms IF	2.705,5	5.473,8
3.	Varbergs GIF	2.787,2	5.278,6
4.	Hofors AIF	2.732,2	5.028,0
5.	Skellefteå SK	2.729,9	4.916,5
6.	Huskvarna SLS	2.465,1	4.048,3
7.	Skövde SS	2.307,1	4.016,3
8.	Brännans IF	2.037,2	3.786,9

Individuellt: 1) Kerstin Sundås, Kalmar 1.29,8; 2) Siv Petersson, Kalmar 1.33,9; 3) Karin Olinder, Skellefteå 1.36,9; 4) Ulla Johansson, Kalmar 1.37,6; 5) Ulla Nordén, Kalmar, 1.39,9; 6) Ingrid Ljunggren, Varberg 1.40,0; 7) Cajsa Rundqvist, Huskvarna 1.40,1; 8) Birgitta Hasselgren, Hofors och Margit Johansson, Varberg samt Irene Carlsson, Varberg 1.41,4; 11) Monica Knockenhauer, Djursholm 1.42,0; 12) Britt Andersson, Hofors 1.42,4; 13) Kerstin östrand, Hofors 1.43,3; 14) Gunnel ödvall, Huskvarna 1.45,0; 15) Gurli Berglund, Djursholm 1.45,1.

Världsbästa november—december.

100 m. frisim: Jany, Frankrike 58,5, 200 m. Lehman, Tyskland 2.12,2 (tyskt rekord), Jany 2.15,6. **100 m. ryggsim:** Vallery, Frankrike 1.07,4, Koppelstätter, Österrike 1.08,7, Björn Borg, Sverige 1.09,4. **200 m. ryggsim:** Pirolley, Frankrike 2.35,7, Koppelstätter 2.37,5. **Lagsim 4×200 m.:** Yale universitet, Amerika 8.44 (bättre än världsrekordet). **200 m. bröstsim:** Klein, Tyskland 2.34,5 (bättre än europarekordet).

DAMER: 100 m. frisim: Temes, Ungern 1.09,1. **200 m. ryggsim:** Temes 2.54,0. (Här har man tydligen inte observerat Ingegärd Fredins 1.08,2 i Sportpalatset.)

(Ur World Sports.)

Australiensare hjälpte amerikanare till världsrekord.

Yale universitetet i USA har nyligen slagit nytt världsrekord på 4×200 meter frisim med tiden 8.44,6. I laget ingick australiensaren J. Marshall, som f. n. befinner sig i Amerika för studier, J. Mac Lane, Wayne Moore och Richard Thoman. Det av den japanska kvartetten för någon tid sedan satta världsrekord löd på 8.45,4.

Simsport — en bra uppslagsbok

Simsport ger ett tvärsnitt genom svensk och utländsk simidrott under ett år och det har visat sig att en årgång av Simsport är en icke föraktlig uppslagsbok för alla som har intresse av sporten. Med tanke därpå har Simförbundet låtit binda in ett mindre antal exemplar av Simsport dels för 1948 och dels för 1949. Årgångarna betingar var för sig ett pris av kr. 7:50 och de kan rekvireras från förbundets kansli, Sveavägen 29, Stockholm.

A.B. Realtryck, Sthlm 1950

Simsport

Meddelanden från Svenska Simförbundet

FEBRUARI *NUMMER* 2 - ÅRG. 5 1950

ERIK BERGVALL

* 7.4 1880

†4.2 1950

DEN STORE BANBRYTAREN

Erik Bergvall, en av Svenska och Internationella Simförbundens stiftare och en av den moderna idrottsrörelsens mest hängivna pionjärer i vårt land, en man, vars namn var känt i alla internationella idrottskretsar, har gått bort. Svensk idrott och svensk simidrott i första hand har gjort en stor förlust. Vi, som fått oss anförtrott att i den mån vi är mäktiga föra hans verk vidare, är tacksamma för den fasta grund han lade.

De svenska simmarnas och simledarnas känslor vid Erik Bergvalls bortgång tolkas bäst genom att återge de ord, som Simförbundets nuvarande ordförande Arne Ljungqvist yttrade vid hans bår:

Käre Erik!

När Dina simmarvänner för en del år sedan hade uppvaktat Dig med anledning av en Din högtidsdag, fick de från Dig ett tackbrev, vari Du bland annat skrev: »Låt mig försäkra, att jag städse haft mycket större glädje och lycka av simningen än simningen någonsin haft av mig, och låt mig önska även Dig, min vän, att Du må få samma för kropp och själ så livgivande nytta av Ditt deltagande i simmarlivet som jag av mitt».

Jag har noga bevarat dessa ord i mitt minne, inte endast därför att de i och för sig äro vackra, utan framförallt därför, att de ge Dig själv såsom vi alla simmare under många minnesrika år tillsammans med Dig lärt känna Dig i vårt gemensamma arbete för simningen.

Vad Du uträttat under mer än ett halvt sekel i simningens tjänst är av den art och omfattning, att det icke nog kan uppskattas.

För simningen — både nationellt och internationellt — har Du varit den store banbrytaren och pionjären, ledaren och läraren, som aldrig tvekat ett ögonblick att offra tid och krafter för vår kära idrott.

Du har även varit simningens oförliknelige referent, läroboksförfattare och historieskrivare. Ditt sista verk, »Boken om simning», kommer för all framtid att vittna om Din särställning härvidlag.

Men vi alla Dina många simmarkamrater tänker dock vid detta tillfälle, då vi tar ett sista farväl av Dig, i första hand på den hjärtegode kamraten — den hjälpande vännen med det glada gosselynnet.

Mottag genom mig en sista hälsning från Dina många vänner och kamrater inom den svenska simningen, från Svenska Simförbundet, Internationella och Nordiska Simförbunden, Svenska Livräddningssällskapet, Svenska Föreningen för Folkbad, Simfrämjandet, Bastudelegationen och Sveriges alla simklubbar och simsällskap.

KÄRE GAMLE SIMMARHÖVDING, VILA NU LUGNT OCH TRYGGT. DITT MINNE SKALL ALLTID VÖRDAS OCH ÄRAS.

Simsport
Meddelanden från Svenska Simförbundet
SVEAVÄGEN 29, STOCKHOLM
Redaktör och ansv. utgivare:
BÖRJE TEGFORS

EN MÄRKLIG IDROTTSLEDARE

Otaliga är de uppdrag Erik Bergvall haft inom svensk idrott och många arbetsdagar har han nedlagt i sin strävan att föra idrotten i allmänhet och simningen i synnerhet framåt.

Erik Bergvall var född i Västerfärnebo i Västmanland 7 april 1880, men kom i unga år till Uppsala. Han intresserade sig redan tidigt för idrott och fick från början en kärlek till simsporten, som han sedan aldrig släppte. Han blev simmagister i Uppsala vid simsällskapets 100-årsjubileum 1896. I Uppsala började också hans idrottsorganisatoriska bana i och med att han invaldes i styrelsen för Uppsalakamraterna. I lärdomsstaden vid Fyris började han också sitt journalistiska värv genom att han 18 år gammal började utge tidningen Sport. 1900 övergick han helt till idrottsjournalistiken som medarbetare i dagliga tidningar och i idrottspressen. 1900—1903 samt 1906—1910 var han sålunda redaktionssekreterare i Nordiskt Idrottsliv samt åren 1910—1920 huvudredaktör. 1904—1905 utgav han Idrottstidningen. I dagspressen medarbetade han i Stockholms Dagblad, Nya dagligt Allehanda, Dagens Nyheter och Stockholms-Tidningen samt var sportchef i sistnämnda tidning 1907—1911.

Bergvall var i första hand simmare, men hans intressen räckte även för andra idrottsgrenar. Han deltog sålunda i fri idrott, fotboll, bandy, skidor, skridskosegling, tennis, tyngdlyftning, boxning och brottning, samt rodd. Särskilt inom fotboll var han framstående och i IFK:s Stockholm mål gjorde han ypperliga insatser. I simning och främst då vattenpolo vann han emellertid sina största framgångar med bl. a. en olympisk bronsmedalj i London 1908.

Inom simningen blev SKK hans klubb och redan 1899 blev han dess sekreterare, vilken post han hade i tre år. Vice ordförande var han 1912—1929 samt ordförande 1935—1946. Vid sekelskiftet, innan ännu Simförbundet bildats, var det SKK, som svarade för den svenska simningens organisation och som t. o. m. anordnade mästerskapstävlingar och man kan säga att Erik Bergvall var svensk simnings ledare ännu innan han 1904 var med om att stifta det nuvarande Svenska Simförbundet. Här blev han genast vid starten sekreterare och drivande kraft och på sekreterarestolen satt han till dess han 1909 blev vald till ordförande. På den posten stannade han sedan i 23 år, d. v. s. fram till 1932, då han avlöstes av Nils Backlund. Samma år valdes han till förbundets hedersordförande.

När Internationella Simförbundet 1908 bildades fanns också Erik Bergvall med och under 20 år fram till 1928 satt han med i styrelsen, därav den sista fyraårsperioden såsom president. I FINA:s hoppkommitté var han ledamot från 1908 och fram till 1948, alltså i hela 40 år. De ursprungliga reglerna för simhopp hade Erik Bergvall som upphovsman och mycket av dessa regler finns fortfarande i bruk.

Erik Bergvall var högt betrodd funktionär och han tjänstgjorde som funktionär, polo- och hoppdomare i ett otal internationella tävlingar och fungerade bl. a. som president för internationella juryn i simning vid Olympiaderna 1920, 1924 och 1928.

Han glömde dock aldrig arbetet på den inre fronten trots de många stora internationella uppgifterna och de svenska simmarnas framgångar vid Olympiaderna 1920 och 1924 var till mycket stor del resul-

tatet av Erik Bergvalls energiska arbete. Hur många domar- och instruktörskurser Bergvall hann leda under årens lopp visste han väl knappast själv, men få var de simledare landet runt som icke vid ett eller annat tillfälle fick förmånen att lära av honom.

Men Erik Bergvall var mångsidig. Han var som nämnts med och stiftade Svenska Simförbundet och han hade också sitt finger med i spelet när Svenska Livräddningssällskapet och Simfrämjandet kom till, liksom också Föreningen för folkbad. Men han hann mycket mera. Han var sålunda en av stiftarna av Riksidrottsförbundet och tillhörde dess överstyrelse från 1903. 1906—1910 var han sekreterare och förvaltningsutskottet tillhörde han 1906—1920. Överstyrelsen lämnade han först år 1945. Han var även med och stiftade Svenska Bollspelsförbundet, Svenska Fotbollsförbundet, Svenska Skidförbundet, Svenska Boxningsförbundet och Skolungdomsförbundet m. fl.

Sedan han lämnat Simförbundet och andra mera tävlingsidrottsliga uppdrag ägnade han sig första hand åt Simfrämjandets verksamhet som ordförande i Verkställande utskottet.

I Olympiska spelen var Bergvall medlem av organisationskommitteérna eller deltog som aktiv, ledare, domare eller annan funktionär oavbrutet allt sedan spelen i Aten 1906 och fram till London 1948. Att han vid Stockholmsspelen 1912 var med i ledningen som ordförande i simkommittén var givetvis bara i sin ordning.

Men Bergvall nöjde sig inte endast med det aktiva ledarskapet. Hans kärlek till pennan släppte aldrig. Han har skrivit många volymer idrottshistoria och många idrottstekniska böcker. Bland hans förnämsta arbeten var de alltsedan 1906 utkomna böckerna om de moderna olympiska spelen och 1912 fick han uppdraget att redigera det över 1.000 sidor stora på engelska och svenska tryckta verket om stockholmsspelen, vilken redogörelse sedan legat till grund för efterföljande spels uppläggning och organisation.

För några år sedan skrev han sina memoarer »Vid målsnöret» och hans sista stora verk var den förra året utkomna »Boken om simning». Dessutom har han utgivit flera upplagor av simläran, specialböcker för simning och hopp etc. I över tusentalet föredrag har han delat med sig av sitt kunnande inom idrotten och delgivit sina intryck från olika stora idrottsliga händelser.

Vad ovan sagts tycker man skulle vara en arbetsbörda, redan den övermäktig en man. Och ändock var det endast Bergvalls fritidssysselsättning. Hans huvuduppgift under åren 1916 fram till 1945 var den såsom stadionchef och den sysslan skötte han på ett sätt som gjorde Stadions banor världsberömda och dit sökte sig gärna utländska storlöpare för att slå de rekord, som de icke trott sig kunna göra på andra platser.

Erik Bergvall var för visso en märklig idrottsledare och hans namn kommer att gå till idrottshistorien som ett av de största inte bara i vårt land och vår världsdel utan världen över.

Svenska Finland önskar tränare

Svenska Finlands Idrottsförbund har hos Svenska Simförbundet efterhört möjligheterna att under två månader instundande sommar — förslagsvis tiden 15 juni—15 augusti — erhålla en svensk siminstruktör.

Därest någon instruktör har intresse av att arbeta i Finland kan vederbörande tillskriva Svenska Finlands Idrottsförbund direkt, under adress Högbergsgatan 30, Helsingfors.

RÖSTER OM ERIK BERGVALL

TORSTEN TEGNÉR I IDROTTSBLADET:

Något av en Per Albin Hansson.

I raden av stora svenska idrottsledare var Bergvall något av en Per Albin Hansson — fast mera tillgänglig och av rörligare temperament: Upp- och Västmanland är inte Skåne, och vattenpolo inte bowling.

Vår brede vän var det demokratiska genombrottets man i vår rörelse.

— — —

Erik Bergvall fick otaliga vänner genom sina solida egenskaper och sin omisskännliga utstrålning av »familjär» bussighet. »Livets mening är att bli farfar», sade han på sin 50-årsdag.

Få bemärkta mänskor inom vår stora krets har haft mera sympatiska f e l än Bergvall. På sätt och vis typisk var hans reaktion då en av honom dirigerad badorganisation vid ett upprört och ganska »oppkäftigt» möte valt in två oppositionella badvänner i styrelsen.

Bergvall, som var (avlönad) sekreterare, sade att den ene invalde absolut gick bra an, men den andre ville han inte ha att göra med . . . han beskrev i korta ord denne herremans omöjlighet och ville ha beslutet upprivet. När inte det gick, sade den myndige mannen: »Jag kommer inte att kalla honom till sammanträdena». Och den vägen blev det. Opponenten försvann »som genom en fallucka». Förlusten torde ha varit måttlig.

*

ERIK BERGVALL — det är ett namn med v i d d: en kraftfull arbetsman; en världs-expert; en svekfri, bra kamrat. En av vårt IDROTTS-storbygges mästare.

OSCAR SÖDERLUND I STOCKHOLMS-TIDNINGEN:

En kärnkarl.

Erik Bergvall växte upp med den moderna idrottsrörelsen, och det torde inte finnas någon, som levat med i den så intensivt som han. Hela hans liv var vigt åt idrotten, till vars främsta banbrytare och arbetsmyror han hörde: mångsidig aktiv idrottsutövare, klubbledare, förbundsbildare, kommitteman, sportjournalist och flitig författare och föreläsare. Han var en arbetets man och bar upp en otrolig börda av skilda uppdrag för idrottens främjande, och han var en karl, som var van vid att taga riktiga tag och inte var rädd för att sjunga ut sin ärliga mening.

— — —

Han blev vad man kallar en förbundspamp, men en förbundspamp, som inte bara satt där för syns skull, utan var med i rådslagen, i vilka hans talarevana och redighet alltid gjorde honom till en förgrundsfigur, som man gärna lyssnade till; även om han höll på en viss konservatism, hade han alltid sinne för det nya och drev på i utvecklingen.

— — —

Erik Bergvall var en self-made man, en kärnkarl, som respekterades och var populär i de vidaste kretsar — det är många på ståplats i Stadion som saknar honom. Han kunde bli arg och burdus ibland, men det var något så rejält och riktigt med honom att även bråkstakar, som han egenhändigt kastade ut ur Stadion, efteråt lyfte på hatten för honom. För sina vänner var han en trogen vän och kamrat, han hade aldrig några later, ehuru han kunde vara mycket myndig i sitt upp-

trädande när det behövdes, och hans lättillgängliga sätt och hans robusta humor spred mycket glädje.

RUDOLF EKLÖF I DAGENS NYHETER:

En verklig borgherre.

Med Erik Bergvall försvann en av de mest färgstarka ledarna inom svensk idrott från pionjärtiden. »Den svenska idrottens fader», Victor Balck, fick flera arvtagare, men bland dessa utkristalliserar sig främst trion Clarence von Rosen, J. S. Edström och Erik Bergvall.

Redan då var idrottens demokratiska linje synbar. Clarence var ädlingen, Edström den framgångsrike industrimannen och Bergvall mannen av folket.

— — —

Erik Bergvall funderade länge om han skulle bli politiker eller idrottsman. Han valde det magrare köttstycket, men i gengäld levde han lycklig så länge han levde.

— — —

Han blev med åren en populär Stadionchef. Den ende hittills. Publiken gillade honom, och allra populärast var han på ståplats.

Sorgen vid hans bortgång är stor. Inom svensk simning, svensk idrott och hos den stora allmänheten, för vilken Stadion på den tiden betydde en borg. Med sin borgherre.

SVEN SANDSTEDT I SVENSKA DAGBLADET:

En av idrottens bästa söner.

Erik Bergvall hade en förmåga att »ta» folk, som utlöste en flora av anekdoter. Snabbheten i repliken och det resoluta handlaget, när det drog ihop till kalabalik, var berömda och uppskattade. Erik Bergvall var en omtyckt man i alla folklager.

Han var också vänsäll som få, alltid öppen för sina vänner och ett levande lexikon för allt inom idrottens och gymnastikens värld. Hans satta, kraftiga gestalt hörde till Stadions berömda banor närhelst något av betydelse skulle ske. Bakom glasögonen blixtrade det ofta till — Bergvall hade i sällsport hög grad ögonen med sig och hans minne var utomordentligt. Han bokstavligen fotograferade situationer för att sedan ha dem till reds för sina krönikor där just det självupplevda gav det skrivna en särskild must och glans.

Den svenska idrottsvärlden sänker nu fanorna för en av sina bästa söner.

BO EKELUND:

En av våra bästa idrottskamrater.

— Erik Bergvall har suttit i Riksidrottsförbundets överstyrelse längre än någon annan. Ingen har ärligare och mera konsekvent kämpat för specialförbundens och föreningarnas rätt att beställa i eget hus. Hans debattinlägg var städse präglade av friskhet, temperament och oförbränneligt gott humör. Med Erik Bergvall har en av våra äldsta och bästa idrottskamrater gått ur tiden.

ERNST BREDBERG:

Han har gjort idrotten stora tjänster.

— Erik Bergvalls erfarenhet och kunnighet i idrottsliga spörsmål gjorde, att hans ord vägde tungt vid riksförbundsmötena. Han var klar i tankegången, hade lätt för att uttrycka sig i tal och skrift. Genom sin omfattande publicistiska verksamhet och som flitig föreläsare har han gjort idrotten stora tjänster.

TAGE ERICSON:

En rättrådig idrottsledare.

— Entusiasm, uppslagsrikedom, kärv respekt men samtidigt ett soligt gemyt kännetecknade Erik Bergvall, som gjort en legendarisk insats i svenskt idrottsliv. Han levde med i idrotten och gick som stadionchef, där han kom i kontakt med generationer av idrottsmän och publik, helt upp i sitt kall. En kärnkarl har gått ur tiden, en rättrådig stridbar idrottsledare, som aldrig tvekade att säga sin mening och som därigenom vann kamraternas sympati.

NILS BACKLUND:

Vi simmare sörjer en stor ledare.

— Epitetet »simmarfader» säger det mesta om Erik Bergvalls betydelse för svensk simidrott, inom vilken jag haft förmånen att samarbeta med honom i 40 år. Han var vår älskade idrotts främste ledare, lärare och organisatör. Han vigde sitt liv åt idrotten och hans vackra gärning är för all framtid inristad i den svenska idrottens historia. Vi simmare sörjer en god vän och en stor ledare.

HARALD JULIN:

Idrottens store teoretiker och analytiker.

— Erik Bergvalls stora betydelse för svensk simning låg enligt mitt förmenande däri att han efter Emil Lundberg, Strömbadets gamle simlärare, var den förste som gjorde den avancerade simningen till föremål för teoretisk granskning. I sitt omfattande och levande författarskap trädde han fram som simidrottens store teoretiker och analytiker. Det var framför allt däri som hans pionjärgärning bestod.

UPPROP FÖR INSAMLING

För att hugfästa minnet av Erik Bergvalls gärning och för att få möjligheter att föra arbetet vidare i hans anda har de organisationer som stod honom närmast — Svenska Simförbundet, Simfrämjandet och Sportjournalisternas klubb i Stockholm — beslutat starta en insamling, vars ändamål framgår av upproppet på omstående sida. Det är naturligtvis undertecknarnas förhoppning, att föreningar och enskilda skall beakta upproppet och var och en efter sin förmåga teckna bidrag. Med detta nummer av Simsport följer ett inbetalningskort för ändamålet.

Föreningsnytt

Inträde i Simförbundet har beviljats Gymnastik och Idrottsskolans IF, Karlbergs slott och Infanteriets kadettskolas Idrotts- och Skytteförening, Ulriksdal, Stockholm, Sigtunastiftelsens Humanistiska läroverks GIF, Uppland, Orienteringsklubben Gläntan, Vessingebro, Halland, IF Helags, Storsjö kapell, Marieby GIF, Lillmarieby, och Orrvikens IK, Orrviken, Jämtland-Härjedalen, Ställdalens AIK, Närke, Vilhelmina IK, Västerbotten, Mörbylånga SS, Småland, samt Skara IF, Västergötland.

Utträde har beviljats: IK Kongahälla, Kungälv och Bengtsfors GK, Bohuslän-Dal, Grythyttans IF, Närke, Tännäs SK och Havsnäs IF, Jämtland-Härjedalen, OK Skogsfalken, Svängsta, Blekinge, Järbo IK, Gästrikland samt Gribbylunds AIF och Danderyds SK, Stockholm.

Namnändringar: Norra Kommunala mellanskolans GIF Snabb har ändrats till S:t Görans samrealskolas GIF Snabb, Bälinge SLS har ändrats till Bälinge SS samt Ängby Samrealskolas IF till Ängby läroverks IF.

Upprop om en insamling till Erik Bergvalls minne

När Erik Bergvall gick bort omvittnades från många håll hans banbrytande gärning inom svensk idrottsrörelse. Som organisatör, instruktör, ledare och publicist var han rastlöst verksam under mer än ett halvt sekel. Han var en av de genombrottsmän, som gjorde svensk idrottsrörelse till en folkrörelse på bredden och djupet. I mycket var han en vägröjare, i allt var han en byggare. Särskilt svensk simsport och svensk idrottsjournalistik har honom att tacka för en helhjärtad, utvecklingsduglig insats. Som nydanare var han på dessa områden erkänd och uppskattad inte endast här hemma utan vida utanför vårt lands gränser.

Gärningar, som skola leva vidare sedan människan bakom verket är borta, är ett omdöme, som utan överdrift kan sägas gälla det Erik Bergvall uträttat till idrottens fromma.

För svenska simmare är det en enkel gärd av aktning och minnesgodhet mot den främste i deras krets att väl vårda och förkovra det arv han lämnat efter sig. Simkonstens främjande för att kunna minska antalet drunkningsolyckor och för att rekrytera tävlingssimningen var ett av hans många skötebarn — säkert det han önskade framgång mer än något annat. En intensifierad utbildning av simlärare och årligen återkommande propagandadagar för att stimulera intresset för simkunnighet och simsport skulle väl knyta an till Erik Bergvalls egna önskemål. Dessa önskningar vill också idrottsjournalisterna gärna se uppfyllda. Härför fordras emellertid större ekonomiska resurser än de, som organisationerna nu förfoga över.

Samfällt vädja därför undertecknade organisationer och enskilda till Erik Bergvalls idrottskamrater och andra, som uppskatta hans livsverk, att genom bidrag till en insamling skaffa medel för att främja de syften, som nämnts i det föregående. Insamlade medel komma att förvaltas av en särskild bestyrelse.

Stockholm den 21 februari 1950.

SVENSKA SIMFÖRBUNDET
RIKSFÖRENINGEN FÖR SIMNINGENS FRÄMJANDE — »SIMFRÄMJANDET»
SPORTJOURNALISTERNAS KLUBB, STOCKHOLM

I ovanstående instämma:

Nils R. Backlund — *J. Sigfrid Edström* — *Bo Ekelund*
David Jonason — *Harald Julin* — *Torsten Tegnér*

Bidrag kunna insättas på fondens eget postgirokonto nummer 900 654, adress: Erik Bergvalls Minne, Sveavägen 29, 4 tr., Stockholm.

4 nya grenar i Stockholm–landsorten

Programmet för simmatchen Stockholm—landsorten i Hälsingborg den 25—26 mars har nu fastställts. Sedan de båda uttagningskommittéerna — för Stockholm Stockholms Simförbund och för landsorten hrr Sven Ferm, Norrköping, Einar Karsvik, Uppsala, och Bertil Sällfors, Borås — haft tillfälle ge sin mening tillkänna har förbundets VU beslutat utöka det gamla programmet med fyra grenar, nämligen 100 m. fjärilsim för såväl damer som herrar, 400 meter frisim för damer och lagsimning 4×100 m. olika simsätt för herrar. Det definitiva programmet ser ut som följer:

Lördagen:

1. Lagsim 4×100 m. frisim, damer.
2. 100 m. frisim, herrar.
3. 200 m. ort. bröstsim, herrar.
4. Höga hopp, damer.
5. 100 m. fjärilsim, damer.
6. 100 m. ryggsim, herrar.
7. Lokal juniortävlan.
8. 400 m. frisim, damer.
9. Lagsim 4×200 m. frisim, herrar.
10. Vattenpolo.

Söndagen:

1. Lagsim 4×100 m. olika simsätt, hrr.
2. 100 m. ryggsim, damer.
3. Lokal juniortävlan.
4. 400 m. frisim, herrar.
5. Svikthopp, herrar.
6. 200 m. ort. bröstsim, damer.
7. 100 m. fjärilsim, herrar.
8. 100 m. frisim, damer.
9. Vattenpolo.

De i tävlingen ingående hoppen går efter lilla programmet, d. v. s. fyra valfria hopp med valfri svårighetsgrad ur minst 3 olika grupper för damerna samt 6 valfria hopp ur 5 olika grupper för herrarna.

Start tillåten i två grenar.

Som bekant har bestämmelserna hittills varit sådana, att tävlande ägt rätt starta i endast en individuell gren. Denna bestämmelse har ändrats på så sätt, att start tillåtes i två individuella grenar jämte förekommande lagsimningar.

De tävlande kommer att inkvarteras på badhuset i Hälsingborg och äta på badhusrestaurangen.

SM i lågsvikt

avgöres i Forsgrénska badet i Stockholm den 12 mars kl. 18.00. SKK är arrangör.

JM-programmet 1950

Svenska Simförbundet har fastställt programet för 1950 års distriktsmästerskap för juniorer att omfatta samma grenar som föregående år nämligen för såväl pojkar som flickor:

100 och 400 m. frisim, 100 m. ryggsim, 200 m. bröstsim, kombinerade höga hopp samt lagsim 4×100 m. eller 3×100 m. olika simsätt enligt distriktens eget avgörande. För pojkar ingår dessutom vattenpolo i programmet.

Vi vill erinra om att distrikt, som önskar utesluta någon av dessa grenar i enlighet med förbundets bestämmelser har att söka dispens därför i vanlig ordning.

900 654
är postgironumret för insamlingen till
ERIK BERGVALLS MINNE

SVERIGE MEST GYNNAT I EM

Som bekant kommer årets EM att hållas i Wien den 20—27 augusti. Österrike fick arrangörsskapet efter en hård strid med Italien och Spanien. Det lutade nog till en början åt att Italien skulle bli arrangörsland, men där kunde man inte gå med på annat än kvälls- eller rättare sagt nattävlingar och eftersom samtidigt Österrike erbjöd sig att hålla tävlingarna kl. 10 och 15.30 på dagarna, föll utslaget till dess favör. Spanjorerna var också inställda på kvällstävlingar.

För svenskt vidkommande får det anses tacknämligt att budet gick till Österrike. Det har tidigare visat sig att klimatet i de sydligare länderna är alltför pressande för våra ungdomar liksom att de haft svårt att anpassa sitt liv för tävlingsstart först kl. 21.

Enligt bestämmelserna för EM skall arrangerande land betala resor och uppehälle för minst c:a 120 man från andra länder, inklusive ledamöterna i LEN:s byrå. Österrike bjöd 171 friplatser under 10 dagar. När det gällde fördelningen av dessa friplatser mellan de olika nationerna gick man efter antalet finalplatser vid EM 1947 och OS 1948 och det visade sig därvid att Sverige låg så bra till att vi jämsides med Ungern fick största antalet, nämligen 24, medan Frankrike fick nöja sig med 23, varefter de övriga länderna erhöll de återstående enligt glidande skada nedåt.

Vid LEN:s sammanträde i Paris, där dessa beslut fattades, genomgicks också organisationen vid mästerskapen och det fastställdes därvid att tävlingarna skall genomföras efter i stort sett svenskt mönster.

En stor svensktrupp är sålunda säkrad och eftersom underhandlingar pågår om landskamp mot Jugoslavien direkt efter Wien-tävlingarna är det ingalunda omöjligt att ytterligare en och annan utöver de 24 får följa med.

10 dagar i Wien och några dagar i Jugoslavien därefter är väl något att träna för?

Ungern »öppnar eget».

Vår förmodan att Ungern skulle komma att »konkurrera» med årets Europamästerskap i simning tycks besannas. Vi har tidigare uttryckt farhågor för att Ungern i förtrytelsen över att Budapest fråntogs arrangörsskapet av Europamästerskapen 1950 skulle anordna egna tävlingar och enligt IB har nu inbjudan utfärdats till östeuropeiska mästerskap i simning under samma tid — 20—27 augusti — som EM pågår i Wien. Detta skulle alltså innebära att den europeiska simningen kommer att delas i två hälfter.

Vid telefonrekvisition

av simmärken av skilda slag från Simförbundet liksom när det gäller förfrågningar angående dessa märken bör användas telefon nr 10 63 92.

KEFER-KURSEN EN FULLTRÄFF

Äntligen blev det oss förunnat att genomföra den kurs för hoppinstruktörer som vi i simstyret planerat sedan två år tillbaka.

Hanns Kefer — den framgångsrike och skicklige tyske simhoppsexperten från München — hade till sist fått sina utresepapper klara och fredagen den 20 januari anlände han med Rom-planet till Bromma, där han möttes av en liten delegation med simordföranden i spetsen. Dagen efter diskuterade han igenom hela kursprogrammet med undertecknad och på söndagen — den 22 alltså — drog han in på Bosön tillsammans med 20-talet förväntansfulla kursdeltagare.

*

Vad gav oss denna kurs? Ja, man skulle kunna skriva rätt mycket som svar på den frågan, men följande koncentrerade synpunkter får räcka tills vidare. Man fick klarhet i:

a) att kursen borde ha pågått i 4 veckor i stället för som nu 2. Men Hanns Kefer kunde bara stanna i 14 dagar och kursdeltagarnas möjlighet till tjänstledighet från sina respektive arbeten var ju heller inte hur stor som helst;

b) att det enligt nutida eller modern uppfattning finnes e n grundskola för all simhoppning och den skall genomgås från 1 m. svikt eller, som vi säger, lågsvikt;

c) att vissa grundregler finnes som gäller vid utförandet av alla simhopp;

d) att fothopp fram- och baklänges är synnerligen viktiga grundhopp för en nybörjare — så viktiga t. o. m. att det i en snar framtid måste övervägas, om dessa hopp ej bör in i hopptabellerna och åsättas svårighetsgrad, för att på så sätt komma med i ungdomstävlingar;

e) att all instruktion i simhopp i väsentlig grad måste baseras på metod. Regel: Kryp först — gå se'n;

f) att det raka huvudhoppet framåt inte ensamt är grundläggande för simhopp utan är e t t av t o l v grundhopp. (Detta sagt för att tillrättalägga en uppfattning, som länge funnits hos oss i Sverige).

De 12 grundhoppen — enligt Kefer — är:

Fothopp	framåt,	a(rak) c(gruppering) b(pik).
»	bakåt,	a / c / b.
Huvudhopp	framåt,	b / c / a.
»	bakåt,	a / c / b.

*

Kefer-kursen har också givit oss klart besked om, att vi i Sverige saknar en grundlig och tidsenlig instruktionsbok för simhoppning. Litet var stod nog ute på Bosön och önskade att Kefers lärdomar funnes

i tryck, detta därför att det mesta som den tyske hopptränaren sade föreföll så enkelt och logiskt.

Glädjande nog råkar det vara så, att Hanns Kefer har givit ut en dylik lärobok — »Die Schule des Wasserspringens» — och att han absolut inte har något emot att denna översättes till svenska. Detta har förbundets VU tagit fasta på och mått och steg är redan vidtagna för att få en svensk upplaga till stånd — och kanske kan boken komma ut redan i år. Även Finska Simförbundet är starkt intresserat av boken.

*

Det var till sist speciellt roligt för undertecknad som initiativtagare till denna kurs, att se med vilket intresse samtliga kursdeltagare — inte minst vår egen riksinstruktör »Loppan» Adlerz — följde Kefers lektioner. Uppmärksamheten och ordningen var minst sagt föredömlig hela denna 14-dagarsperiod igenom.

Självfallet skall man inte vänta resultat genast från kursdeltagarnas sida då de nu var och en på sin ort börjar med hoppinstruktionen. Simhopp är en svårlärd konst, men att det kommer att gå framåt sakta men säkert allt efter som hoppskolor startas, det var Hanns Kefer övertygad om, då han den 6 februari tog flyget hem till München igen.

Kanske kan vi få ett returbesök av honom nästa vinter.

Gösta Ölander.

DELTAGARNAS SYN PÅ KURSARBETET

Och vad sade kursdeltagarna själva? Vi har bett dem lämna sina synpunkter på kursen och ett koncentrat av de svar som inkommit lyder:

Gustaf »Gurra» Andersson, Norrköping: Kursen var utan tvivel den hittills enda, som så grundligt i detalj behandlat simhoppningens svåra konst. Den stabila grund, som lades, var ytterst värdefull i och med att man från början kunde få fram ett schema för hoppningens elementa för vidare påbyggnad fram till de mera avancerade hoppen.

Ett önskemål är att till kursen hörande studiematerial, om möjligt, tillställes deltagarna en månad före kursens början, vilket skulle underlätta kursarbetet och förkorta kurstiden — en fördel ur ekonomisk synpunkt.

Karl Andersson, »Kalle Badis», Borås: Jag anser Kefer-kursen utomordentligt bra. Finns några anmärkningar att göra så beror det därpå, att kursdeltagarnas förkunskaper var rätt varierande. Därför skulle sista veckan ha omfattat mer praktiska uppgifter. Därmed menar jag hoppinstruktion under kritik som därefter skulle ha genomgåtts under Kefers ledning. I övrigt var kursen finfin, och själv tycker jag mig ha lärt oändligt mycket om hopp.

Kefers förmåga att handha och leda kursen måste betecknas som utomordentlig. Han är en stor pedagog och en mycket god psykolog, och med dessa egenskapers hjälp har han förmedlat sitt verkligt stora kunnande till kursdeltagarna.

Detta att Svenska Simförbundet engagerade Kefer och anordnade hoppinstruktörskursen är något av det bästa förbundet någonsin gjort i fråga om instruktörsutbildning.

Nils Blom, Hofors: Man har svårt att tänka sig någon bättre kursledare och instruktör än Kefer. Vad han inte vet om simhoppning är inte värt att veta. Enda olägenheten var den att han inte behärskade vårt språk. Det hade dock varit önskvärt att varje deltagare i kursen fått instruera i t. ex. grundreglerna med kritik av Kefer, så hade dessa inpräntats ytterligare och samtidigt hade det konstaterats om alla kunde instruera på rätt sätt. Kursen var dock mycket lyckad och nu gäller det att omsätta våra lärdomar i praktiken.

K. E. Friberg, Karlskrona: Kursen var lärorik och kursplanen väl upplagd. Önskvärt vore dock att en timma anslogs varje dag för gemensam genomgång och diskussion av de minnesanteckningar som gjorts. Särskilt gläder det mig att så många badmästare var representerade. Vi badmästare, som så ofta kommer i intim kontakt med hoppare och simmare, har stor nytta av utbildningen, även om tjänstgöringen är sådan att vi har annat arbete utöver simundervisning.

B. Frykenstedt, Stockholm: Undervisningen var omsorgsfullt planlagd och synnerligen instruktiv, och det är min uppfattning, att samtliga deltagare var mycket nöjda. Ytterligare en fördel med kursen var, att instruktörer från hela landet fingo sammanträffa för diskussion av gemensamma problem. Det vore önskvärt, att denna eller någon liknande kurs kunde anordnas med regelbundna mellanrum.

Erik Hjern, Göteborg: Kursen har varit utmärkt, grundlig och klokt upplagd.Hanns Kefer som kursledare var strålande, strong pedagog och psykolog. Han lärde oss att tänka hopp, inte bara prata hopp. Enda felet var, att den inte ägde rum 10 år tidigare. Då hade nog bredden på svensk simhoppning varit avsevärt större. Förläggning och kamratskap idealiska. Kan vi så få en liten uppfriskning nästa år, har nog gjorts vad göras kan för svensk simhoppning.

Lennart Jonsson, Göteborg: Kursen var idealisk och mycket bra upplagd. Det var mycket lärorikt och trevligt att få träffa en sådan tränare och instruktör som Kefer. Man förstår att han lyckats få fram så goda hoppare, som han fått. Hans uppställning av hopp för nybörjare är väl ganska revolutionerande. Vi har väl förut använt oss av vissa sådana hopp, men aldrig så genomtänkta och grundliga, som Kefers.

Kursen bör, trots sin förträffligheт, kompletteras med andra framstående hopptränares metoder och iakttagelser.

Harden Junefeldt, Jönköping: Hanns Kefer var en upplevelse, därom var väl alla i kursen eniga. För min personliga del sätter jag honom främst av alla de instruktörer jag kommit i kontakt med.

Någon kritik mot Kefer och hans instruktion har jag inte. Ett önskemål hade dock varit att andra veckans kursprogram upptagit mindre regeltolkning och mera praktisk hoppinstruktion. Det kanske också hade varit nyttigt, om varje deltagare i kursen fått arbeta med en elev sista veckan och fått lära honom ett av Kefer bestämt hopp samt fått kritik av Kefer under arbetets gång.

Carl Löw, Trelleborg: Mig veterligt har det aldrig tidigare anordnats en hoppkurs i Sverige, som på ett så lyckligt sätt kombinerat teori

och praktik. Särskilt värdefull var den grundliga teoretiska utbildningen. Skulle man efter de lärorika Bosödagarna ha något speciellt önskemål, vore det väl närmast att kursen om möjligt kunde ges i repris.

Arne Magnusson, Karlstad: Kursen var bra, ja strålande. Största förtjänsten härav har Kefer, vilken visade sig vara en mycket skicklig herre, som på ett utmärkt sätt ledde kursen och gav oss en god inblick i simhoppningens grunder. Teorien kompletterades sedan med att man fick studera några av våra bästa hoppare i aktion, men önskvärt hade varit, att vi hade fått se flera hoppare i verksamhet. En annan önskan är att inom en snar framtid få se den bok om simhopp, som Kefer skrivit, översatt till svenska. Bosöföreståndaren Lindberg är även han värd en blomma för sina utmärkta tips för träning och föreningsarbete.

Unto Palonen, Helsingfors: Enligt min uppfattning var Kefer-kursen utmärkt instruktiv och effektiv. En stor fördel hade naturligtvis varit om deltagaren på förhand fått del av kursens program för att kunna förbereda sig och komplettera sina kunskaper beträffande instuderandet av hoppregler och tabeller m. m. dylikt. Genom detta skulle deltagarna ha varit mera beredda för praktiska och personliga övningar. Hopptäningen skulle vinna mera genom större säkerhet och självförtroende.

Kefer-kursen och -metoden får dock mitt fulla erkännande och jag är tacksam för den tilläggslärdom om det högre »hoppvettet», som jag där erhöll.

Börje Petterson, Östersund: Keferkursen har överträffat alla mina förväntningar. Där fick man mer än förut inblick i vilken svår sportgren simhopp är, och vilka stora krav den ställer på dess utövare och instruktörer eller tränare. Nu fick man lära sig vad nyttigt det är med teori som underbyggnad för simhoppningen. Det skulle vara av oerhört stort värde om man kunde få göra om den här kursen om ett år.

Tom Rindsäter, Kalmar: Det är icke för mycket sagt att denna kurs var en upplevelse. Hanns Kefers metoder att från grunden lära in de olika hoppen var säkert något nytt även för vår gamla beprövade tränare. Det stora tekniska kunnandet tillsamamns med det gemytliga och kamratliga sätt, på vilket det delgavs deltagarna, gjorde givetvis att det man fick lära säkerligen så småningom skall bära frukt.

Gymnastikdirektör Pontus Lindbergs föredrag gjorde även sitt till att värdesätta nyttan av denna kurs med det högsta tänkbara betyg.

Tore Svartengren, Karlskoga: Det är egentligen svårt att tänka sig något som skulle kunna vara bättre, än som det var i denna kurs. Det skulle i så fall vara att var och en i kursen skulle fått ha ett par elever, som han fått instruera och öva under Kefers överledning.

NYA VATTENPOLOREGLERNA

De nya vattenpoloreglerna föreligger nu i särtryck. De kan rekvireras genom insändande av 60 öre i frimärken (50 öre + 10 öre i porto) från Svenska Simförbundets kansli, Sveaväg. 29, Stockholm.

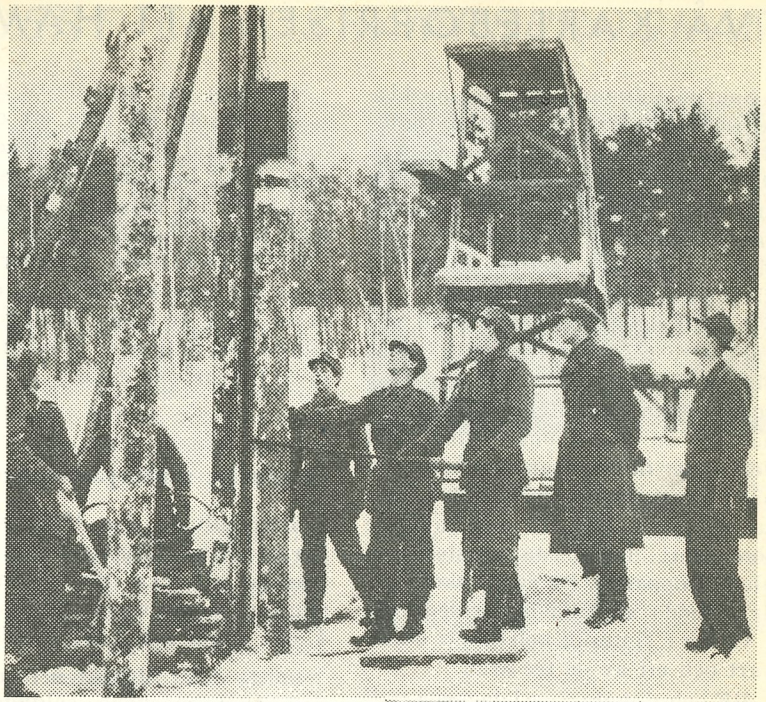

1950 års SM-bad.

Arbetet med simbryggorna i Långsjön i Stora Tuna, som kommer att bli skådeplatsen för 1950 års SM i simning och hopp är i full gång. Dalregementets pionjärer har välvilligt hjälpt till med pålningsarbetena, och det tog inte många dar förrän den detaljen var klar. Härovan en bild, tagen när de första pålarna slogs ned. I bakgrunden hopptornet, som byggdes för ett par år sedan och som är fullt reglementsenligt i alla avseenden. På bilden härintill står sergeant Moberg, som ledde pålningsarbetet, i samspråk med Bengt Thoreus, den i Stora Tuna IK, som i första hand svarar för de lokala arrangemangen.

TVÅ KARLEBOPRISER ATT HÄMTA

Som vi tidigare i korthet meddelat har ingenjör Selim Karlebo uppställt ett antal träningspriser för Olympiaden 1952. Av dessa priser, som består av statyetter har simmarna tilldelats två stycken och därjämte har sex plaketter ställts till förfogande för »årssegrarna».

Tävlan om statyetterna skall ske under tre säsonger fram till Olympiaden, alltså 1950, 1951 och 1952 och den ena statyetten tillfaller sistnämnda år den simmare, som gjort den under de tre åren sammanlagda bästa prestationen, medan den andra statyetten går till den hoppare som gjort den bästa prestationen bland hopparna. De sex plaketterna är avsedda att tilldelas årssegrarna i vardera simning och hopp under vart och ett av de tre åren.

RF och donator har i dagarna godkänt det förslag till tävlingsbestämmelser för dessa pris som Simförbundets styrelse föreslagit. Styrelsen har icke ansett det lämpligt i fråga om simning och hopp, att utdela prisen i någon enstaka tävling, utan ansett det mera ändamålsenligt, att utdela de två prisen såsom belöning för under de kommande tre åren fram till Olympiaden vid skilda tävlingar gjorda prestationer, varvid huvudvikten kommer att läggas vid på SM uppnådda resultat. Hänsyn kommer därvid att tagas dels till vederbörande pristagares framsteg i förberedelserna och dels till vad uppnådda resultat är värda, bedömda efter poängtabellen.

Styrelsen har med dessa bestämmelser avsett, att icke ett enstaka stjärnresultat skall vara avgörande, utan att ett intensivt träningsarbete, som leder till påtagliga framgångar skall kunna väga lika tungt.

Första plaketterna kommer att utdelas vid årsmötet 1950 och då alltså på basis av under säsongen 1950 gjorda prestationer. Tävlan gäller såväl herrar som damer.

Förnämligt simborgarresultat.

Slutresultatet för 1949 års simborgarmärke föreligger nu. Därav framgår att icke mindre än 50.048 märken erövrats och utlösts, därav 47.681 civila och 2.367 militära.

På de olika distrikten fördela sig de 47.681 märkena sålunda: Blekinge 691, Bohuslän-Dal 1.418, Dalarna 1.979, Gotland 340, Gästrikland 1.212, Göteborg 3.244, Halland 1.127, Hälsingland 956, Jämtland-Härjedalen 532, Medelpad 334, Norrbotten 275, Närke 1.768, Skåne 7.706, Småland 4.747, Stockholm 6.567, Södermanland 1.950, Uppland 1.704, Värmland 3.456, Västerbotten 465, Västergötland 2.475, Västmanland 976, Ångermanland 711 och Östergötland 3.048.

Eftersom distrikten erhåller 20 öre pr märke blir det sålunda icke mindre än över 9.500 kr., som genom detta tillförs distriktsförbundens simsektioner. Med andra ord det lönar sig ganska bra för distriktsförbunden att lägga ned arbete på märkesproven.

DIGERT LANDSKAMPSPROGRAM

Det ser ut att bli livligt på landskampsfronten innevarande år. Den tidigare omnämnda inbjudan från Tyskland om en landskamp i Berlins Olympia-stadion har nu definitivt accepterats av Svenska Simförbundet.

Jugoslaviska simförbundets förslag om ett landskampsutbyte med tävlingar i Jugoslavien i år omedelbart efter EM samt returmatch i Sverige nästa år har likaledes godtagits av svenska förbundet, som nu väntar på definitivt besked från jugoslaverna.

Vidare har Sverige inbjudit Holland till en landskamp i vattenpolo i Stockholm i slutet av april eller början på maj och denna inbjudan har nu accepterats av holländarna. Förutom två matcher i Stockholm är avsikten att holländarna skall spela ytterligare två eller tre matcher i Sverige.

Slutligen har Svenska Simförbundet beslutat föreslå England ett landskampsutbyte med en match efter det olympiska programmet i Sverige i år och returmatch i England 1951. Underhandlingarna därom är i gång.

De svenska simmarna skulle sålunda detta år få tre landskamper — två borta och en hemma — och polospelarna därtill ytterligare en hemma. Går alla underhandlingar i lås skulle detta innebära att landskampsutbytet i år blir livligare än någonsin — vi har som bekant därtill Ungdomslandskampen mot Norge och Danmark samt damlandskampen mot Danmark och slutligen utom landskampsprogrammet Europamästerskapen i Wien, där om de jugoslaviska underhandlingarna går i lås väl i det närmaste hela det svenska landslaget får starta.

Som bekant pågår underhandlingar med Jugoslavien om en landskamp instundande sommar och vid en mottagning hos jugoslaviske ministern i Stockholm passade förbundsordföranden Arne Ljungqvist (t. h.) på att dryfta landskampen och dess genomförande med jugoslaviske ministern Bratic.

För nästa år skulle samtidigt — fortfarande under förutsättning givetvis att de slutliga underhandlingarna klaffa — en hemma och en bortakamp vara säkrade, förutom ungdoms- och damlandskamperna, som då arrangeras i Sverige. Nästa år ha vi därtill Nordiska mästerskapen, som går endera i Danmark eller Sverige.

Det finns sålunda en hel del stora uppgifter för våra simmare och

flera utlandstripper vinka för våra landslagspojkar och -flickor.

Landskampen mot Tyskland

blir den fjärde i ordningen — den tredje med fullt program. De tre tidigare landskamperna har alla slutat med tysk seger och därtill ganska grundlig sådan. 1927 i Stockholm segrade sålunda Tyskland med 192 poäng mot 144 och vid returkampen i Halberstadt 1929 blev det inte mindre än 220—140. Den tredje landskampen gick i Hannover 1939 och omfattade endast vattenpolo och lagsim 4×200 meter. Båda dessa grenar slutade med tysk seger.

Tyskland var för övrigt före kriket som bekant en mycket stark simnation och i en statistik i Der Schwimmer över landskamperna 1907—1942 talas mest om tyska segrar. Sju landskamper har utkämpats mot England — fem segrar och två oavgjorda. Mot Frankrike noteras endast ett nederlag (1933) och tre oavgjorda, men annars idel segrar. I damlandskamp mot Holland blev det däremot nederlag 1926 och i en begränsad kamp mot Italien likaledes nederlag 1924. Mot Österrike och Schweiz har det varit idel segrar, medan Ungern sex gångar av 17 avgått med segern. En tvågrenskamp mot Amerika har också slutat med förlust.

Till Simförbundets representant

i Utvidgade Olympiska kommittén har utsetts Arne Ljungqvist med Börje Tegfors såsom ersättare.

Erövrade standardmedaljer

Silver:

100 m. frisim: Gustav Hellsing, Poseidon 1.02,0; Lennart Svensson, Jönköping 1.04,1; Sten Schepner, Örebro SS 1.06,0; Viveka Årestad, Trelleborg 1.14,5; Margareta Hansson, Poseidon 1.15,9.

200 m. frisim: Uno Widén, Trelleborg 2.23,8; Håkan Westesson, Poseidon 2.24,0; Jan Höög, Motala 2.24,9.

400 m. frisim: Uno Widén, Trelleborg 5.20,0.

1.500 m. frisim: Sture Svedberg, Örebro SS 22.07,0.

200 m. bröstsim: Lennart Brock, Poseidon 2.57,8; Bo Karlsson, Karlskoga 2.59,5; Viveka Årestad, Trelleborg 3.15,2.

100 m. ryggsim: Gustav Helsing, Poseidon 1.15,3; Göran Wennström, Poseidon 1.16,8; Bo Zachrisson, Skellefteå 1.16,9.

Brons:

100 m. frisim: Bo Zachrisson, Skellefteå 1.06,7; Björn Wennström, Poseidon 1.07.4; Rolf Olander, Skellefteå 1.08,5; Arne Holmberg, örebro SS 1.09,5; Hans Rosengren, Sundsvalls SS 1.09,7; Bengt Zachrisson, Skellefteå 1.10,0; Gunn Nilsson, Trelleborg 1.20,1; Ulla Britt Persson, Trelleborgs SS 1.24,1; Birgitta Lundqvist, Karlskoga 1.24,9; Ann-Mari Wahlström, Karlskoga 1.25,1.

200 m. frisim: Inge Blomqvist, Växjö 2.35,4; Nils Lundgren, Trelleborg 2.40,5.

400 m. frisim: Sture Svedberg, örebro SS 5.27,9; Inge Blomqvist, Växjö SS 5.34,9; Bo Zachrisson, Skellefteå 5.36,5; Uno Widén, Trelleborg 5.41,3; Rune Green, Trelleborg 5.43,0; Ulla Karlsson, Karlskoga 6.40,7; Annie May Asp, Trelleborg 6.57,0; Birgitta Hasselgren, Hofors 7.01,5; Solveig Lindeberg, Hofors 7.03,6.

1.500 m. frisim: Svante Norén, örebro SS 23.35,8; Björn Wastesson, Poseidon 23.56,4.

200 m. bröstsim: Lars Stein, Karlskrona-Flottan 3.09,3; Björn Wennström, Poseidon 3.09,3; Sven-Erik Johansson, Växjö 3.09,5; Gösta Olsson, Hofors 3.11,0; Gunnar Nilsson, Karlskrona-Flottan 3.11,3; Ingrid Ljunggren, Varbergs GIF 3.28,7.

100 m. ryggsim: Nils Lundgren, Trelleborg 1.21,9; Uno Widén, Trelleborg 1.21,9; Björn Wennström, Poseidon 1.22,0; Rolf Olander, Skellefteå 1.23,1; Anders Billow, Hofors 1.23,2; Bengt Zachrisson, Skellefteå 1.23,8; Ulla Karlsson, Karlskoga 1.40,0.

Världsrekord på 440 yards

Den 19-årige australiensiske simmaren John Marshall har vid tävlingar i New Haven satt nytt världsrekord på 440 yards med tiden 4.36,4. W. Smiths gamla rekord på 4.38,5 sattes 1941. I Olympiaden i London vann Smith 400 meter medan Marshall kom trea dryga 6 sekunder efter.

Marshalls mellantider i rekordloppet var 300 yards 3.01,4 och 300 meter 3.20,2, varmed han underskred Janys världsbästa-tider på dessa distanser med 1.6 och 0,8 sek. respektive.

Vid tiden för pressläggningen meddelas att Marshall fortsatt rekordsiakten i det han summit 220 yards på 2.07,0, en tiondel bättre än Smiths sex år gamla rekord på distansen.

Enligt ett meddelande från Moskva har Leonid Mesjkov satt världsrekord på 100 m. bröstsim med 1.07,0. Gamla rekordet hade R. R. Hough, USA, med 1.07,3, satt 1939. Mesjkov har innan Rysland blev anslutet till FINA summit samma distans på 1.05,1, en tid som då inte kunde godkännas som rekord.

På 400 meter bröstsim, en distans som numera strukits från rekordtabellen, har Bob Brauner från Princeton-universitetet noterat 5.35,4, vilket är nära fem sekunder bättre än holländaren Bob Bontes sista notering i världsrekordtabellen.

Simförbundet anställer kamrer

Simförbundets verksamhet har svällt ut högst väsentligt under senare år. De utländska förbindelserna är livligare än någonsin tidigare, instruktörs- och kursverksamheten har tagit en mycket stor omfattning och framförallt har märkesavdelningen antagit sådana proportioner att den särskilt under högsäsongen satt personalen i arbete till långt över öronen. Extra personal har till sist måst anlitas i så stor utsträckning, att det är lika fördelaktigt ekonomiskt med ytterligare en fast anställd. I längden är det givetvis också ohållbart med ett system, där förbundets valda funktionärer jämsides med sitt dagliga arbete måste lägga ned ofta flera timmars kansliarbete pr dag.

Den 1 februari tillsattes därför den efter Tage Svanberg vakanta kamrersplatsen och till innehavare av denna har utsetts Ewert Jernström, Stockholm, tidigare en av våra bästa frisimmare, representerande Hellas.

Utmärkelser

Västerås SS tilldelades på sitt 40-årsjubileum 12 febr. förbundets förtjänstplakett i silver, varjämte sällskapets medlemmar Einar Frändberg och Gösta Eriksson erhöll förbundets förtjänstmedalj i silver.

Skellefteå Simklubb erhöll på sitt 15-årsjubileum 11 februari förbundets förtjänstdiplom liksom också klubbens medlemmar Arvid Lind och C. G. Zachrisson.

Simförbundets styrelse

har för innevarande arbetsår följande sammansättning:

Ordf. Arne Ljungqvist, Blanchegatan 18, Stockholm, tel. 23 41 80, bostad 61 91 11; v. ordf. Einar Karsvik, Anundsgatan 13, Uppsala, tel. Upsala Ångkvarn och 343 53; sekr. Börje Tegfors, Skönviksvägen 259, Stureby, 22 54 00 o. 49 75 65; skattmäst. Sam Zuckerman, Olaus Magnus väg 6, Hammarbyhöjden, 67 33 03 o. 49 90 48; Nils Blom, Kapellgatan 35, Box 3402, 811; Per Cederblom, Linnégatan 1, Göteborg, 14 56 60 o. 14 14 96; Johan Ekeroot, Hjälmhultsgatan 1, Hälsingborg, Hälsingborgs Dagblad o. 229 59; Sven Ferm, Albrektsvägen 91, Norrköping, 342 65 o. 242 79; Helge Gustafsson, Kristinagatan 27, örebro, 220 06 o. 147 95; Gösta Karlsson, Raketgatan 11, Göteborg, 18 70 00 o. 16 03 44; Henning Lundkvist, Bollvägen 19, Sandviken; Lars Schött, Söderportsgatan 2, Kalmar, 146 98 o. 145 98; Sven Strandquist, Munksund, Piteå 370 51; Bertil Sällfors, Varbergsvägen 20, Borås, 104 94 o. 134 91; Gösta Ölander, Slottsvägen 23, Näsbypark, 10 66 84 o. 56 10 15; suppl.: Lennart Brunnhage, Krukmakaregatan 32, Sthlm, 32 62 19 o. 44 42 01; Ture Carlsson, östra Storgatan 5 A, Säffle, 198 o. 762; Eric Garmelius, Kanalgatan 40 C, Jönköping, Tändsticksbol. o. 39 43; revisor: G. O. Nordström, Katrineholm, 7 o. 120; revisorssuppl.: Charles Soldin, Torggat. 4, Eskilstuna, 400 79 o. 349 76.

Åter tyska simmare i rekordtabellen.

Vid LEN-byråns sammanträde i Paris i januari godkändes bl. a. även två nya europarekord och därmed ryckte tyska simmare för första gången efter kriget åter in i rekordtabellen. Det gäller Herbert Kleins 2.35,2 på 200 meter bröstsim och Walter Klinges 1.08,5 på halva distansen. Tidigare rekordhållare på dessa sträckor var Alfred Nakache, Frankrike, med 2.36,8 och 1.08,6 resp., resultaten satta på 200 m. 1941 och på 100 meter 1942.

Världsbästa december—januari

Herrar:

100 m. frisim: Szilard, Ungern 59,6.

200 m. frisim: Nyeki, Ungern 2.13,2, Szilard 2.15,2.

100 m. bröstsim: Mesjkov, Sovjet 67,2, Klinge, Tyskland 68,5.

200 m. bröstsim: Klein, Tyskland 2.34,5.

Damer:

100 m. frisim: Temes, Ungern 67,8, McQuade, Australien 68,5 (nytt australiskt rekord), Zöke, Ungern 68,4.

220 yards: Harrison, Sydafrika 2.33 (nytt sydafrikanskt rekord).

100 m. bröstsim: Szekely, Ungern 1.21.

200 m. bröstsim: Szekely 2.56,0.

200 m. ryggsim: Temes, Ungern 2.32 (nytt ungerskt rekord).

3×100 m. olika simsätt: Brasilien 3.54,6 (nytt sydamerikanskt rekord).

(Ur World Sport.)

Erik Adlerz

Simförbundets riksinstruktör tjänstgör under tiden fram till den 4 mars i Umeå, varefter han 6—19 mars skall arbeta i Enköping, därefter 21 mars—6 april i Katrineholm och Nyköping samt fram till den 30 april i Uppsala.

Fullständig adress

I radio har framförts en maning att alla i Stockholm boende skulle påpeka för sina brevskrivare att tydliga adresser måste finnas på brev.

Vi följer maningen och meddelar sålunda att Svenska Simförbundets fullständiga adress är

Svenska Simförbundet
Sveavägen 29, Stockholm C.

A.B. Realtryck, Sthlm 1950

Simsport

Meddelanden från Svenska Simförbundet

MARS NUMMER 3 - ÅRG. 5 1950

Bosökurserna 1950

Som vi tidigare meddelat kommer årets Centralkurser i simning på Bosön att bli nordiska. Sålunda har grannländerna inbjudits att sända ett antal ungdomar för 10-dagars träning tillsammans med sina svenska kamrater.

Kurserna kommer att omfatta sammanlagt 60 pojkar och flickor och pågår under tiden 29 juni—9 juli. Till dessa kurser inbjudas liksom de två senaste åren pojkar upp till en ålder av högst 20 år och flickor upp till en ålder av högst 18 år. För att få deltaga kräves som regel, att vederbörande efter den 1 juli föregående år på någon distans uppnått en tävlingstid, som motsvarar för Svenska Simförbundets standardmedalj i silver gällande stipulationer. Deltagarna kommer att uttagas bland de anmälda utan hänsynstagande till vilket distrikt vederbörande representerar. För att bästa möjliga resultat skall uppnås av kursvistelsen måste givetvis alla deltagare vara friska och därtill väl konditionstränade.

I dagarna har till distriktsförbunden utsänts skriftlig inbjudan till detta läger, åtföljd av anmälningsblanketter. Distriktsförbunden skall från föreningarna infordra uppgift på kandidater till lägret och därefter insända blanketterna för hela distriktet till Simförbundet. Önskvärt är att distriktsförbunden därvid uppställer de anmälda simmarna i den ordning de anser dem vara kvalificerade. Anmälningarna skall vara Simförbundet tillhanda senast den 30 april. Efter detta datum